

Liber CLXI (Bok 161) Angående Thelemas Lag

Följande brev publicerades första gången i The Equinox III (1) (Detroit Universal, 1919) och presenterar en del exempel på tillämpandet av diverse program och strategier uppdragna i andra dokument som The Open Letter.

Som annorstädes har påpekats när det gäller den här frågan väntar vissa program fortfarande på att verkställas. Andra kommer att behöva modifieras för att stämma överens med de lagar som gäller för idéella religiösa organisationer i olika länder. – Hymeneaus Beta

Utfärdat på order av BAPHOMET XI° O.T.O., HIBERNIAE ET OMNIUM BRITTANNARIUM
REX SUMMUS SANCTISSIMUS

Ett brev skrivet till professor L.B.K. som också väntade på den Nya eran, angående O.T.O. och dess lösningar på diverse samhällsproblem, speciellt de som rör egendom. Nu nytryckt för allmän spridning.

Min bästa herre,

Gör vad du vill skall vara Lagens helhet.

Jag gladdes över ditt brev med frågor kring *Mäster Therions Budskap*. Naturligt nog tycktes det dig att det är föga skillnad mellan den nya Lagen och anarkins grundtanke, åtminstone ytligt sett. Du frågar därför: hur skall Lagens realiseras i det fall då två pojkar vill äta samma apelsin? Men eftersom bara en pojke (som mest) kan äta apelsinen är det uppenbart att en av dem misstagit sig genom att tro att det är nödvändigt för hans vilja att äta den. Frågan bör lösas genom det gamla goda sättet att slåss för den. Allt vi kräver är att striden skall utkämpas ridderligt, med respekt till den besegrades mod. "Som bröder slåss ni!" Den enda skillnaden från vårt nuvarande samhällstillstånd är med andra ord att uppförandet förbättras. Det finns många personer som är slavar av naturen, som inte har stake nog att kämpa, som tamt ger upp allt till vem som helst som är stark nog att ta det. Dessa personer kan inte acceptera Lagen. Detta är underförstått och föreskrivet i Lagens Bok: "Slavarna skall tjäna" Men det är möjligt för en som synes vara slav att bevisa motsatsen genom att kämpa mot sina förtryckare, precis som nu, men han har den extra chansen i vårt system att hans beteende iakttas med blida ögon av våra auktoriteter, och hans tapperhet belönas genom anslutning till härskarleden. Dessutom garanteras han rent spel.

Nu kanske du undrar hur en sådan ordning är möjlig. Det finns bara en lösning på detta stora problem. Det har alltid medgivits att den ideala formen av styrelseskick är den av en välvillig despot. Despotismen har enbart fallit på grund av att det är omöjligt att garantera de styrandes välvilja. Reglerna för riddarna, samt de för bushidos i östern, gav de bästa möjligheterna för att utveckla den önskvärda typen av ledare. Ridderligheten misslyckades främst därför att den konfronterades med nya problem. Idag vet vi precis vilka problemen var och har förmågan att lösa dem. Den allmänna uppfattningen bland alla bildade människor är att den allmänna välfärden är nödvändig för den högsta utvecklingen av den enskilde, och att Amerikas bekymmer till stor del beror på det faktum att människorna med makt ofta helt saknar allmänbildning.

Jag ber dig uppmärksamma det faktum att många monistiska ordnar både i Asien och Europa, har lyckat överleva alla förändringar av statsskick, och säkra behagliga och nyttiga liv för sina medlemmar. Men det har bara varit möjligt för att de åtnjutit ett begränsat liv. För övrigt fanns det även ordnar för krigande munkar, såsom tempelriddarna, som växte och florerade ohämmat. Minns att Tempelorden endast omstörtades av en kungs och en påves förrädiska kupp. De såg sina reaktionära, upplysningsfientliga och tyraniska program hotade av de riddare som utan skrupler lade till österns visdom till sin egen djupa tolkning av kristendomen. Och som på den tiden representerade en rörelse mot bildningens och vetenskapens ljus, vilket har bringat frukt i vår egen tid, genom orientalisternas arbeten: från Von Hammer-Purgstall och Sir

William Jones till professor Rhys Davies och Madame Blavatsky. För att inte tala om sådana filosofer som Schopenhauer å ena sidan och Darwins, Huxleys, Tyndalls och Spencers heroiska ansträngningar å den andra.

Jag sympatiserar inte med de som går emot egendom, som om allt som människan åtrår av nödvändighet är av ondo. Varje människas naturliga instinkt är att äga, och så länge människan befinner sig i detta tillstånd kommer försök att förstöra egendom bara vara värdelösa eller skadliga för samhället. Det finns inget utbrott mot äganderätten där den administreras med visdom och godhet. Gemene man är inte så oförnuftig som demagogen, för sina själviska ändamål, vill få honom att verka. De ädla adelsmännen har i alla tider lyckats skapa en lycklig familj av sina undersåtar, och oförtrutlig lojalitet och hängivenhet har oftast blivit deras belöning. Hemligheten har i princip varit att de betraktat sig som ädla såväl till naturen som till namnet, och ansåg det vara en fruktansvärd skam för dem själva om någon av deras trotjänare mötte onödig olycka. Den besuttna av idag saknar denna känsla. Han måste hela tiden försöka bevisa sin överhöghet genom att visa upp sin makt. Hårdhet är hans enda vapen. I alla samhällen där varje person har sin tilldelade plats, och det är en plats med sin egen speciella förtjänst, föds ömsesidig respekt och självrespekt. Varje människa är på sitt eget sätt en kung, eller åtminstone arvinge till ett kungarike. Vi har många exempel på sådana samhällen idag, i synnerhet universiteten och sportklubbarna. Nr. 5 i Harvardtruppen vänder sig inte om mitt i loppet för att förebrå nr. 4 för att bara vara nr. 4. Inte heller smäddar slagmannen och bollfångaren varandra i en baseballmatch bara för att de har olika uppgifter. Det skall noteras att där lagsamarbete är nödvändigt är social tolerans en nödvändighet. Den menige soldaten är förlänad en uniform precis som sina officerare, och i en ordentligt tränad armé lär han sig sin egen hederskod och självrespekt. Denna känsla, mer än enbart disciplin och innehav av vapen, gör soldaten till mer än en match, moraliskt, för en man som inte innehar riktig vördnad för sig själv och sitt yrke.

Universitetsmänniskor som har gått igenom en hård kris eller frestelse har ofta sagt mig att källan till sin uthållighet var "the old shop". Mycket av detta känner självfallet de som vill återinföra de gamla handelsgillena. Men jag är rädd att jag tappar tråden.

Jag har nu trots allt placerat huvudpunkterna i min tes framför dig. Vi måste utvidga denna speciella känsla som uppnås inom våra mest lyckade institutioner, såsom militären, universiteten och klubbarna till hela samhället. Himmel och helvete är sinnestillstånd, och om djävulen är riktigt stolt kan hans helvete inte göra honom mycken skada.

Det är just detta jag önskar poängtera: de som accepterar den nya Lagen, Lagen i Horus tidsålder, Horus, det krönte och erövrande barnet, som i vår teogoni ersätter ödets lidande och förtvivlade offer, Thelemas Lag, som är gör vad du vill, de som accepterar den känner sig genast som kungar och drottningar (enligt mig). "Var man och var kvinna är en stjärna" är det första påståendet i Lagens Bok. I Pamfletten *Frihetens Lag* broderas detta tema ut med stor noggrannhet, och jag vill inte bekymra dig med fler citat.

Du kommer snabbt att svara att det himmelska sinnestillståndet som sålunda uppnåtts får svårt att uthärda hunger och kyla.

Den tanken drabbade även vår grundare, och jag skall försöka presentera stommen av hans plan för att undvika dylika missöden (eller åtminstone dylika anklagelser) från sina anhängare.

För det första gjorde han sig tillgänglig för en viss organisation, nämligen O.T.O. av vilken han erbjöds kontrollen. Denna storsinta orden accepterade genast Lagen, och belönades rättmätigt genom dess många återupplivade aktiviteter. Lagen gavs till vår grundare för tolv år sedan. Orden kom i hans hand åtta år senare, anno 1912 era vulgaris. Det får inte förstås som om han var sysslolös under föregående period, men han var mycket ung och hade ingen tanke på att handgripligen utvidga Lagens domän. Han fortsatte sina studier.

Med O.T.O.'s snabba tillväxt från 1912 e.v. och framåt började han emellertid skönja en metod för att få till stånd ett allmänt utövande av Lagen. Att göra det möjligt för män och kvinnor att leva i enlighet med de föreskrifter som är nedtecknade i Lagens Bok,

samt att uppnå deras viljor. Jag menar inte att tillfredsställa varje ingivelse utan att göra det som man är ämnad att göra av sitt eget högre öde. I detta Universum är varje kraft lika med och samtidigt motsatt summan av alla andra krafter adderade, eftersom det är i balans och den totala summan av dess energier är noll. Därför är egot alltid exakt lika med icke-egot, och förgörelsen av en heliumatom skulle vara lika katastrofal för bevarandet av materia och energi som om en miljon sfärer skulle tillintetgöras genom Guds vilja. Jag är väl medveten om att du från den här punkten på ett listigt sätt skulle kunna dra in mig i en rävsax om problemet med den fria viljan. Du skulle till och med göra det svårt för mig att hävda att det är bättre att uppfylla sitt öde på ett medvetet och glädjefyllt sätt än som en sten. Men jag är på min vakt. Jag skall återvända till ren politik och sunt förnuft.

När vår grundare hade funderat på saken helt och hållet utifrån en praktisk synvinkel, kom han ihåg de blomstrande institutioner med vilka han var bekant. Han betänkte för sig själv kloster som Monsalvat, universitet som Cambridge, golfklubbar som Hoylake, sociala klubbar som The Cocoa-Tree, kooperativa sammanslutningar och efter en resa till Amerika, stiftelser. I hans sinne expanderade var och en av dem sin fulla styrka. Han blandade dem, som den stora kemist han var. Han övervägde deras förtjänster och begränsningar. I ett ord, han mediterade mycket på hela ämnet, och han avslutade med en vision om ett perfekt samhälle.

Han såg alla människor fria, alla människor rika, alla människor respekterade, och han planterade fröet till sin utopi genom att ge sitt eget hus till O.T.O., den organisation som skulle verkställa hans plan, under vissa villkor. Vad han hade förutsett inträffade. Han hade ägt ett hus, genom att ge upp det blev han ägare till tusen hus. Han gav upp världen och fann den vid sina fötter.

Éliphas Lévi, den stora magikern vid mitten av förra seklet, vars filosofi möjliggjorde det märkvärdiga litterära genombrottet i Frankrike under femtio- och sextiotalen, med sin doktrin om det själv tillräckliga i konsten ("En finstil är en gloria av helighet" är en av hans fraser), förutspår om Messias i en enastående passage. Det kommer att visa sig att vår grundare, född nobless som han är, har uppfyllt den.

Jag har inte volymen vid min sida, eftersom jag lever ett eremitliv i New Hampshire, men dess kärna är att kungar och påvar inte har makten att återlösa världen eftersom de omger sig med prakt och rang. De innehar allt det som alla andra önskar sig och därför är deras motiv suspekta. Lévi säger att om en uppsatt person insisterar på att leva ett hårt och obekvämt liv, när han kunde ha gjort annorlunda, då kommer människor att lita på honom och han kommer att kunna utföra sina projekt för allmänhetens bästa. Naturligtvis måste han akta sig för att mildra disciplinen när hans makt ökar. Gör makt och prakt oförenliga och de sociala problemen är lösta.

"Vem är lodisen som gnager på en torr brödbit vid den där stugan?". "Det är republikens president." När heder är det enda goda som är möjligt att erhålla genom att utöva makt, kommer människan med makt endast att sträva efter heder.

Ovan nämnda är ett extremt fall. Ingen behöver gå så långt nu för tiden, och det är viktigt för presidenten att vänja sig vid sköldpaddor och flamberade rätter innan han ger sig in i politiken.

Du frågar hur detta hanteras och hur det system som han etablerade fungerar. Det är enkelt. Auktoritet och prestige är oinskränkta inom orden. Men medan de lägre graderna ger ökade privilegier ger de högre ett ökat tjänande. Makt inom orden beror därför direkt på villigheten att hjälpa andra. Även tolerans lärs ut i de högre graderna, så att ingen ens kan vara en ordensinspektör utan att vara lika väl inställd till alla åsiktsläger. Du kanske har sex fruar eller ingen. Om du har sex fruar krävs det av dig att inte tillåta dem att alla pratar samtidigt. Om du inte har någon fru krävs det av dig att avhålla dig från att tråka ut andra människor med litanior om din egen dygdighet. Denna tolerans lärs ut genom en särskild instruktionskurs, vars natur är sådan att det vore oklokt och näsvist att avslöja den. Jag ber dig godta mitt ord på att den är verksam.

Med dessa förbehåll är det enkelt att se att intolerans och snobberi är omöjliga, eftersom det allmänt respekterade exemplet som uppvisas av de högre graderna är emot det. Jag kan tillägga att medlemmarna är sammanbundna genom sitt deltagande i särskilda mysterier, som leder till en syntetisk klimax där en hemlighet kommuniceras

som till sin natur är sådan att den för alltid hejdar all splittring kring de grälfruktiga ämnena sex och religion. Ägandet av denna hemlighet ger de berättigade medlemmarna ett auktoritärt lugn, som gör att den högsta respekt de är värdiga aldrig uteblir.

Sålunda ser du bröder som lever tillsammans i enighet. Du undrar då om inte habegäret orsakar splittring. Tvärtom. Denna fråga har varit en utmärkt orsak till allmänt välstånd.

I de flesta fall försummas egendom. En person har sex hus, tre förblir outhyrda. En annan äger 20 procent av aktierna i en firma och fryses ut av den som äger 51 procent.

Det finns tusen faror och nackdelar med att inneha denna världens ägodelar, som tunnar ut håret på de som fäster sig vid dem.

I O.T.O. undviks alla dessa problem. Om en medlem vill ge egendom till orden tas den emot av de högre officerarna, antingen som en gåva eller i förtroende. I det senare fallet sköts den i donatorns intresse. Enorma ekonomier påverkas av att egendom slås samman på detta sätt. En advokat gör samma jobb som femtio. Husmäklare hyr ut hus istället för att bara skriva missvisande kommentarer i böcker. O.T.O. kontrollerar företaget istället för ett halvdussin impotenta aktieägare. Vad än O.T.O. beslutar sig för att göra, gör den det med all sin kraft. Ingen vågar sätta sig emot en organisation så centraliserad och så förgrenad. Att bli medlem i O.T.O. är att ansluta sin vagn till en stjärna.

Men om man är fattig? Om man inte har någon egendom? O.T.O. hjälper dig ändå. Det kommer alltid att finnas obebodda hus som du kan sköta hyresfritt. Det finns tryggade jobb från andra medlemmar om du önskar det. Har du en butik kan du vara säker på att O.T.O.-medlemmar kommer att vara dina kunder. Är du läkare eller advokat kommer de att vara dina klienter. Är du sjuk? De andra medlemmarna kommer att skynda till din säng och fråga vad du behöver. Behöver du sällskap? Ordenshusen inom O.T.O. är öppna för dig. Behöver du ett lån? Skattmästaren har befogenhet att utan ränta låna ut upp till det samlade beloppet av dina medlems- och årsavgifter. Är du på resa? Du har rätt att stanna i tre dagar hos en logemästare inom O.T.O. Oroar du dig för dina barns utbildning? O.T.O. kommer att förbereda dig för bataljen. Tvistar du med en bröder? O.T.O.'s stora tribunal kan utan kostnad medla mellan er. Är du döende? Du har rätt att lämna hela den summa som du betalat in till O.T.O.'s skattmästare till vem du vill. Kommer dina barn att bli föräldralösa? Nej, om ni önskar kommer de att adopteras av er logemästare eller av stormästaren för O.T.O.

Kort sagt så finns det inga omständigheter i livet där O.T.O. inte både är svärd och sköld. Du undrar? Du svara att detta bara kan ske genom generositet, genom gudomlig välgörenhet från de högre till de lägre, av de rika till de fattiga, från det stora till det lilla? Du har rätt till hundra procent. Du har förstått hemligheten bakom O.T.O.

Att dylika kvalitéter kan blomstra i ett större samhälle kanske överraskar en så eminent och djupsinnig utforskare av mänskligheten som du själv. Ändå vimlar det av exempel på det för människan mest onaturliga och motsägelsefulla levnadssätt, som har fortsatt genom sekler. Jag behöver inte påminna dig om så extrema fall som Jaganath och Attisprästerna.

Det måste alltså vara möjligt att träna människor till självständighet, till tolerans, till förädling av karaktären och till gott uppförande. Inom O.T.O. görs detta med särskilda, mycket effektiva, metoder som jag inte tänker beskriva (för jag vill inte riskera att trötta ut dig ytterligare). Dessutom är de hemliga. Men den största eggelsen finns bortom den. Stigande i graderna beror nästan uteslutande på sådana kvalitéter, och är omöjliga utan dem. Eftersom makt är människans stora önskan är det nödvändigt att ordna betingelserna kring dess innehav så att den inte kan missbrukas.

Rikedom betyder ingenting i O.T.O. Över en viss grad måste all försäljningsbar egendom, med vissa uppenbara undantag – dagliga bruksföremål och liknande, förlänas O.T.O. Egendom kan utnyttjas i enlighet med värdigheten hos en adept av den graden, men han kan inte låta den vara oanvänd eller avskilja den från ordens allmänna bästa. Han kan till exempel resa som en järnvägsmagnat, men han kan inte skada samhället genom att sätta sin privatbil tvärs över fyra filer.

Även intellektuell storhet och verkställande förmåga ger avkastning inom orden. Det finns alltid arbete för personer som innehar dessa kvalifikationer. Och de belönas med

hög status och ryktbarhet, men inte med avancemang inom orden, såvida de inte uppvisar en talang för styrande, och det visas mycket bättre genom karaktärsförädling, beslutsamhet och älskvardhet, takt och värdighet, stor heder och gott omdöme (kort sagt) de kvalitéer som, hos de bästa hjärnor, på ett naturligt sätt definierar ordet gentleman. Kännedom om detta faktum inger inte bara tillförsikt hos de yngre medlemmarna, utan sporrar dem även till att försöka efterlikna de äldre medlemmarna.

För att kunna uppskatta hur systemet faktiskt fungerar är det nödvändigt att besöka våra ordenshus. (Förhoppningen är att några snart skall etableras i Amerikas Förenta Stater) Vissa är som medeltida baroners slott, andra är enkla stugor. Samma anda regerar i samtliga. Det är en anda av fullständig gästfrihet. Alla är fria att göra vad de vill. Lyxen med denna frihet är att man blir noga med att inte störa samma rättigheter hos andra. Auktoriteten hos husets abbot är dock enväldig och varje brist på efterlevnad av denna regel möts med lämpliga åtgärder. Sådana fall kan knappast uppstå såvida inte förhållandena är långt ifrån de vanliga, eftersom gästfrihetens period är strikt begränsad, och en förlängning av perioden beror på abbotsens välvilja. Eftersom alla typer krävs för att skapa världen – och vi fröjdas av den mångfald som gör vår enhet till ett så utsökt mirakel – kommer naturligtvis något ordenshus att passa vissa personer och ett annat andra. Och fåglar med samma fjäderskrud lär sig flockas tillsammans. Hursomhelst, eftersom ordens välbefinnande och studiet av dess mysterier ligger i varje ordensmedlems intresse, finns här otvivelaktigt en gemensam grund där alla kan mötas.

Jag är rädd att jag med det här brevet har förbrukat ditt tålmod och jag ber dig att förlåta mig. Men som du vet, varom hjärtat äro fullt därom talar tungan... Du har rätt i din anmärkan att den inte behöver tala så mycket!

Jag tillägger intet mer, annat än vår glada hälsning till alla människor.

Kärlek är lagen, kärlek under vilja.

Jag är, bäste herre,
Din i ordens band.
J.B. Mason